ततो महापङ्के निमग्नो हस्ती सृगालैर्भक्षितः। अतो ऽहं ब्रवीमि।

उपायेन हि यच्छक्यं न तच्छक्यं पराक्रमैः।
सृगालेन हतो हस्ती गच्छता पङ्कवर्त्मना॥

---

7. Der Affe und der Keil (2, 2).

अस्ति मगधदेशे धर्मारण्यसंनिहितवसुधायां शुभदत्तनाम्ना कायस्थेन विहारः कार-
5 यितुमारब्धः। तत्र करपत्रविदार्यमाणकाष्ठस्तम्भस्य कियद्दूरविदीर्णखण्डद्वयस्य मध्ये कीलकः सूत्रधारेण निहितः। तत्र च वनवासी महान्वानरयूथः क्रीडनार्थमायातः। तेषे-को वानरः कालदण्डप्रेरित इव तं कीलकं हस्ताभ्यां धृत्वोपविष्टः। ततस्तस्य मुष्कद्वयं लम्बमानं काष्ठद्वयाभ्यन्तरे प्रविष्टम्। अनन्तरं सहजचपलतया महता प्रयत्नेन कीलकमा-कृष्टवान्। आकृष्टे सति काष्ठाभ्यां चूर्णिताण्डद्वयः पञ्चत्वं गतः। अतो ऽहं ब्रवीमि।

10 अव्यापारेषु व्यापारं यो नरः कर्तुमिच्छति।
स एव निधनं याति कीलोत्पाटीव वानरः॥

---

8. Der Dieb, der Esel und der Hund (2, 3).

अस्ति वाराणस्यां कर्पूरपटो नाम रजकः। स चैकदाभिनववयस्कया कान्तया सह चि-रात्केलिं कृत्वा निर्भरं प्रसुप्तः। तदनन्तरं द्रव्याणि हर्तुं तद्गृहं चौरः प्रविष्टः। तस्य प्रा-ङ्गणे गर्दभो बद्धस्तिष्ठति कुक्कुरश्चोपविष्टः। तं चौरमवलोक्य गर्दभः श्वानमाह। तव ता-
15 वदयं व्यापारः। तत्किमिति त्वमुच्चैः शब्दं कृत्वा स्वामिनं न जागरयसि। कुक्कुरो ब्रूते। मम नियोगस्यास्य चर्चा किं त्वया कर्तव्या। त्वमेव जानासि यथाहमेतस्याहर्निशं गृहरक्षां करोमि। यतो ऽयं चिरान्निर्वृतो ममोपयोगं न जानाति तेनाधुना ममाहारदाने ऽपि मन्दा-दरः। विना विधुरदर्शनं स्वामिनो ऽनुजीविषु मन्दादरा भवन्ति। गर्दभो ब्रूते। शृणु रे बर्बर।

याचते कार्यकाले यः स किंभृत्यः स किंसुहृत्।
20 कुक्कुरो ब्रूते। भृत्यान्संभावयेद्यस्तु कार्यकाले स किंप्रभुः॥
किं च। आश्रितानां भृतौ स्वामिसेवायां धर्मसेवने।
पुत्रस्योत्पादने चैव न सन्ति प्रतिहस्तकाः॥

ततो गर्दभः सकोपमाह। आः। पापीयांस्त्वं यः स्वामिकार्योपेक्षां करोषि। भवतु। यथा स्वामी जागर्ति तथा मया कर्तव्यम्। यतः।

25 पृष्ठतः सेवयेदर्कं जठरेण हुताशनम्।
स्वामिनं सर्वभावेन परलोकममायया॥